CA 0251
UAB Universitat Autònoma de Barcelona Biblioteca d'Humanitats

Barcelona, 6 desembre 1946

Molt estimat fill: Després de dos mesos llargs d'espera, he rebut la teva del 16 de novembre. Comences justificant-te per la tardança, i això vol dir que no s'hi ha perdut cap carta, sinó que l'empresa del teu viatge et pren les hores d'una manera inadvertida i t'oblides una mica de nosaltres.

No és pas per egoisme que ho comentem: bé sabem la nostra capacitat de sacrifici, per suportar aquestes llargues temporades de silenci si, finalment, sabem que no es produeix en per cap motiu que afecti la teva salut ni la teva felicitat, ni tampoc per què entre nosaltres i nosaltres s'hagi obert cap esquerda de fredor, d'allunyament o d'indiferència.

Al contrari. Per la notícia que ens dones del naixement d'un fill, veiem que, si bé val, la vostra joventut s'anticipa, no deixa a nosaltres d'emocionar-nos profundament i de crear-nos nous i no petites preocupacions. Ets d'ara et trobes ja dins un cercle de noves obligacions i responsabilitats, tant lluny de nosaltres! que res podrem fer per ajudar-te. Déu voldrà que tot vagi bé i amb la seva bondat infinita suplirà la nostra ausència.

El que sí et demano, et prego sí vols, jo que no sempre exigeixo, t'ho, és que no deixis d'escriure'ns. Costa bon poc adreçar-nos, sí no pots més una senzilla postal. Quan passen tants dies sense tenir cartes teves, cap bon pensament ens aplana a esperar-la sinó que sempre atribuïm al silenci les pitjors causes. T'ho he demanat i pregat tantes vegades que no sé sí aquesta tindrà més bona sort. De cada quatre o cinc cartes me'n contestes una, i encara a mitjes i mai se'n fa tot el que de tu voldria rebre. Et prego, ademés, per la teva mare. Si comprenguessis el seu sofriment quan passen dies i dies esperant la carta que no arriba, estic ben cert que no deixaries passar mes de 8 dies sense dir-li, almenys "Mare; penso amb vostè i la estimo"! Es ben senzill i per ella seria un bàlsam providencial que calmaria els seus negres pensaments. Per altra banda crec que mereixem aquesta petita correspondència. Fes-ho sí et demano prou!... i ho faràs, fill meu?.....

T'incloc una participació de la Rifa de Nadal, del número 1,397 que properem a cada sorteo. Només diràs que me l'has de retornar, per a fer la efectiva!

Tinc un amic que s'interessa per conèixer si a Mèxic es consumeix pèl de conill, per a la fabricació de barrets, equips de caça, jumpes de motors, carreteres, etc. Es un bon negoci per a explotar i, si interessa, t'hi podries guanyar bons pesos. La producció a l'engrosso de pèl de conill és la primera del món (repeteix-me dir-ho). En cas d'interessar-te, informar-te de si s'utilitza: 1er, Preparat químicament; 2on al natural (només tallat) 3er valors preferits, amb preferència pàrdo o gris de montanya; etc. Si interessen, també, les pells de conill. La febre d'exportació és deslletada com una mena de xarampió. Una matèria es troba en voltes d'afers, venent trones de llenc per a fabricar pipes (Catalunya és la primera productora del món de tant minuciós producte) i l'inefable Sr. Cirici i Ventalló, ex-regidor, creu que malgrat per Nord América. Tant s'esperten que ens han quedat sense sis, sense arròs, sense monyetes, sense ... res. S'ha arribat a pagar, el mil litre d'alí Cent pesetes!!!... i el dimes per l'estil.

Espero que aquesta arribarà a temps per a desitjar-vos un feliç Nadal. No m'refereixo a l'any Nou. M'ho reservo com a pretext d'una nova carta, sí no tinc el millor de contestar-me una altra, que suposo en camí.

Un fort abraç i molts petons de mi i de la mare per a tu i la Rosa dels vostres Calolés i Jerene.

Un bon negoci per a l'Exportació. Aquest cas és de preguntar-hi. Molt especialment per les temporades d'Europa. Sabem tot el mateix dels Reis... però els agrada!!!